

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD

18.07.2014. godina
Beograd

KŽ I 233/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Nikole Mićunovića, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, i savetnika Vojke Omčikus, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbi branioca optuženog advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu K br. 43/04 od 30.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 31. marta 2005. godine, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca osuđenog AA i presuda Okružnog suda u Pirotu K br. 43/04 od 30.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom oglašen je krivim optuženi AA zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. OKZ i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 22. oktobra 2004. godine. Istom presudom odlučeno je da se od optuženog oduzima lažni novac i to sedam falsifikovanih novčanica u apoenima od po 100 američkih dolara, izrečena je mera bezbednosti proterivanje stranca iz zemlje u trajanju od jedne godine koja se računa od dana pravnosnažnosti odluke, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere, a optuženi je obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 7.000,00 dinara a na ime paušala iznos od 1.000,00 dinara.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio branilac optuženog zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o sankcijama sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili ista preinači, optuženi oglasi krivim za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 168. stav 4. OKZ-a i osudi na blažu kaznu.

Branilac optuženog u izjavljenoj žalbi zahteva da on i optuženi budu obavješteni o sednici veća u smislu člana 375. ZKP-a.

Republički javni tužilac u svom pismenom izjašnjenju Ktž br. 358/05 od 22. februara 2005. godine predložio je da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

U sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovoga predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, ocenio žalbene navode branioca optuženog i stav Republičkog javnog tužioca dat u napred navedenom podnesku, pa je našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede Krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u žalbi se navodi da je izreka presude protivrečna razlozima, da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, da postoji protivrečnost između onog što se navodi u razlozima o sadržini zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih zapisnika, što je sve čini nerazumljivom. Osporavajući utvrđeno činjenično stanje faktički se osporava zaključak prvostepenog suda donet na osnovu slobodnog sudijskog uverenja. Po oceni branioca u radnjama optuženog stiču se obeležja krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 4. OKZ-a, za koje ga je trebalo oglasiti krivim, pa se u tome i ogleda povreda krivičnog zakona, što bi automatski povlačilo i osudu na blažu kaznu.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda, izneti žalbeni navodi su neosnovani.

Izreka pobijane presude je potpuna i jasna, sadrži u sebi sve odlučne činjenice koje ukazuju na postojanje krivičnog dela u pitanju, potkrepljena je valjanim razlozima o tim odlučnim činjenicama, koji ne sadrže bilo kakve protivrečnosti. Prvostepeni sud je u presudu određeno i potpuno izneo koje činjenice iz kojih razloga tretira kao

dokazane i kojim razlozima se rukovodio pri rešavanju pravnih pitanja, da li se u radnjama okrivljenog stiču obeležja krivičnog dela koje mu se optužnicom stavlja na teret i da li postoji njegova krivična odgovornost.

Nesklad koji postoji između vremena kada je delo izvršeno u izreci i u spisima ne predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. jer se ne radi o protivrečnosti o činjenici koja u konkretnom slučaju ima karakter odlučne činjenice. I vreme označeno u izreci kao i ono sadržano u spisima, imaju isti značaj u pogledu primene zakona, kao i po pitanju eventualne zastarelosti.

To što je optuženi osuđen prema izreci presude za nabavku 700 USA\$, a u obrazloženju se pominje nabavka 1.000 USA\$ ne predstavlja protivrečnost kako se to u žalbi ocenjuje. U izreci presude navodi se ono što je sud u toku postupka utvrđivao i utvrdio i što je bilo predmet optužbe, a u razlozima se interpretira šta je optuženi govorio u okviru svoje odbrane. Tužilac je tužio optuženog da je nabavio, radi stavljanja u opticaj sedam falsifikovanih novčanica u apoenima od po 100 USA \$ i sud se u okviru toga i kretao, utvrđujući činjenično stanje, jer sve drugo bi moglo predstavljati prekoračenje optužnice.

Pobijanje presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja svodi se isključivo na polemisanje sa zaključcima suda donetim na osnovu slobodnog sudijskog uverenja. S obzirom da je sud u smislu odredaba člana 18. stav 1. ZKP-a, ovlašćen da ocenjuje postojanje ili ne postojanje činjenica, tako što nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima, u smislu kojih odredaba je postupao i prvostepeni sud, dajući za svoje zaključke jasne i ubedljive razloge, to navode žalbe u ovom delu čini neosnovanim.

Način na koji je optuženi nabavio lažni novac, iznošenje ovog novca iz njegove zemlje, način prikrivanja falsifikovanog novca na granici Državne zajednice Srbija i Crna Gora, što je prvostepeni sud uz ostale činjenice cenio pri donošenju zaključka da je optuženi još pri nabavci novca znao da je isti lažan i da ga je nabavio radi stavljanja u opticaj kao pravi, su i po oceni Vrhovnog suda pokazatelji koji govore u prilog takvog zaključka.

Na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud, je po oceni ovoga suda, pravilno zaključio da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. OKZ-a za koje ga je i oglosio krivim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti iz člana 41. OKZ-a od značaja za odmeravanje kazne i dajući adekvatan značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, koje je cenio kao osobito olakšavajuće, primenom odredaba člana 42. i 43. OKZ-a, optuženog AA za krivično delo za koje ga je oglosio krivim osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, u koju mu je uračunao i vreme provedeno u pritvoru počev od 22. oktobra 2004. godine.

Radi prednjeg se žalbeni navodi u pogledu odluke o kazni ocenjuju kao neosnovani, a odmerena kazna kao srazmerna težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna da bi se postigla svrha kažnjavanja predviđena odredbama člana 33. OKZ-a.

Po oceni Vrhovnog suda pravilna je i odluka prvostepenog suda da se od optuženog oduzme lažni novac kao i da mu se izrekne mera bezbednosti proterivanja stranca iz zemlje u trajanju od godinu dana, a pobijajući odluku suda u ovom delu, branilac i ne navodi neke posebne razloge.

Zbog svega navedenog, a u skladu sa odredbama člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Za Predsednika veća - sudija,

Vojka Omčikus, s,r, Zoran Savić, s.r.

Za tačnost otpavka

JK